

ikke Tilfældet. Vi har ikke lovet at stemme for et hvilket som helst Forslag, Ministeriet maatte fremsætte, og som efter dets Mening er egnet til at støtte den ligelige og ubetingede Neutralitet. Lovforslaget om Tillæg til Straffeloven tror jeg f. Eks. slet ikke er egnet hertil. Det ligger nu ganske vist ikke til Forhandling her i Dag, det indrømmer jeg, men adskilligt af det, den højtærede Finansminister er fremkommet med her, ligger heller ikke for. Hele Debatten her er jo kommet som et Appendiks til Forhandlingen om Statslaanslovforslaget, foranlediget ved den højtærede Ministers Tale. Jeg ser paa et saadant Lovforslag saaledes, at det i Virkeligheden kan gøre Skade i Udlandet. Man bedømmer der et Lands Sympatier og Antipatier, alt, hvad der foregaar i et Land, dels ud fra de Vidnesbyrd, man kan faa fra selve Landet og sin Repræsentation der, men navnlig gennem Landets Presse. Der er intet, som Udlandets offentlige Mening hæfter sig saa stærkt ved som de Ytringer, der kommer frem i Pressen. Men i det Øjeblik, man ved Straffelovsbestemmelser vil hindre et Land i at udtale sig frit, og det er klart, at en saadan Straffelov skal føres igennem, vil den ikke alene hindre Misvækster, som den højtærede Minister siger, men i mange Tilfælde skræmme Folk fra at udtale deres Mening, fordi de ikke ved, om de kan finde den Form, der er den rigtige, og frygter for at kunne komme til at overskride Grænsen (Afbrydelse). Saa snart man gennemfører et saadant Straffelovstillæg, vil man i Udlandet sige: Ja, man kan ikke vide, hvad der foregaar i det Land, for dets Presse staar ikke ganske frit. Ytringsfriheden er ikke som andetsteds, man ved ikke rigtig, om man kan stole paa det Indtryk, man faar af Pressen (Afbrydelse). Ja, de Herrer kan modsige mig, men ikke modbevise mig, for det er sikkert, at saaledes ser man paa et Lands Presse. Derfor mener jeg, at det omtalte Lovforslag kan godt komme til at virke skadeligt for den lige og ubetingede Neutralitetspolitik, nemlig paa Udlandets Opfattelse. Selve Lovforslaget skal jeg selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa. Der kan være adskilligt at sige derom, men vi faar det vel neppe herved i den Skikkelse, hvori det er forelagt. Hvis den højtærede Minister imidlertid mener, at den Dagsorden, vi har vedtaget, forpligter os til at stemme for et hvilket som helst Lovforslag, det højtærede Ministerium maatte fremsætte til Støtte for den lige og ubetingede Neutralitetspolitik, saa tager den højtærede Minister, som sagt,

fejl, og saa vil det vist vise sig, at det vil man ingen Vegne komme med. Vi vil selvfølgelig have Lov til at se paa Lovforslagene, og finder vi, at de er til Skade eller unyttige, saa maa vi modsætte os dem. Det kan ikke blive anderledes. Vi har ikke paataget os nogen Forpligtelse.

Den højtærede Minister siger, at det Spørgsmaal, om vi ikke skulde have en Landsregering, eller hvad man vil kalde det, en samlet Regering, en Regering, der repræsenterer alle Partierne (Afbrydelse af *Brandes*), ja, i hvert Fald indrømmer den højtærede Minister, at han har sagt en anden Regering . . . , at det Spørgsmaal var der givet Anledning til at tage under Overvejelse. Jeg har set meget derom og ogsaa set Udtalelser fra et Medlem af Regeringen om, at vi har været sammenkaldte til Overvejelse i den Henseende. Der staar ganske vist ikke nævnt, hvem der var sammenkaldt, men man maatte forstaa Udtalelserne, som om det var alle Partier, der havde været sammenkaldt til Overvejelse af, om man ikke skulde skifte Ministerium. Det har vi jo ikke været sammenkaldte til. Jeg skal nu meddele, hvad der er passeret i den Sag; det er bedst, at Offentligheden faar fuld Besked derom, det tror jeg, vi staar os bedst ved. Der er, saa vidt mig bekendt, to Gange udtalt noget om et andet Ministerium. Den ene Gang var først i August, jeg husker ikke hvilken Dato, men det var ved en Sammenkomst, ved hvilken der forelaa en meget vanskelig Sag. Da blev det udtalt af et Par af Ministeriets Medlemmer, at om man fra anden Side ønskede et Ministerium paa et bredere Grundlag, et Samlingsministerium, eller hvad man nu vil kalde det, saa var det noget, man kunde tale om. Hvad andre Medlemmer udtalte om det Spørgsmaal, skal jeg slet ikke komme ind paa, for det har jeg ikke Ret til at referere, men hvad jeg sagde, kan jeg erindre. Jeg udtalte: Det Spørgsmaal har vi ikke udtalt og udtaler vi ikke noget Ønske om, fordi det maa komme fra Ministeriet. Senere paa Dagen, da de vanskelige Forhold var ordnede, hørte man ikke mere om den Sag. Jeg har, som sagt, set fremhævet i Aviserne, at det var tilbudt, at vi kunde faa et andet Ministerium. Men der har kun været spurgt, om vi ønskede noget i saa Henseende; vi ønskede imidlertid ikke noget i saa Henseende, og det mener jeg ikke, vi kan gøre, for det er det Ministerium, der sidder, der har Flertal i Folketinget, som maa sige: Vi indbyder til en Forhandling om, hvorvidt det er rigtigt og bedst tjen-